

מ"ת 13731/01/23 - מדינת ישראל נגד טל אליהו, מיכאל אליהו, סיוון אליהו (מפקחת)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 13731-01-23 מדינת ישראל נ' אליהו(עציר)

לפני המבקשת נגד המשיבים	כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל	
1. טל אליהו	
2. מיכאל אליהו	
3. סיוון אליהו (מפקחת)	

החלטה בבקשת המדינה לעיון חוזר ולחילוט ערבויות

לפניי בקשת המדינה לעיון חוזר בהחלטת בית משפט זה מיום 2.11.2023 (השופט מ' קרשן), במסגרתה שוחרר המשיב בהסכמה ממעצר בפיקוח אלקטרוני למעצר בית מלא בפיקוח אנושי. ברקע לבקשה טענת המבקשת שהמשיב הפר את תנאי השחרור ב-3 הזדמנויות שונות, עת יצא ממקום מעצר הבית ללא היתר וללא פיקוח. כן עותרת המבקשת לחילוט כלל הערבויות שהוטלו על המשיב ועל מפקחיו.

רקע

1. נגד המשיב הוגש ביום 5.1.2023 כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ושיבוש הליכי משפט. בד בבד נעצר המשיב ונתבקש מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה והופנה לשירות המבחן לצורך בחינת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר. תחילה, לא המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב, אולם לאחר שהובהר שהמשיב נכון לעבור טיפול והמפקחים המוצעים נמצאו מתאימים, נתקבל תסקיר שכלל המלצה לשחרורו למעצר בית.

לאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהמפקחים, הגעתי למסקנה כי הם אינם מודעים באופן מספק לגורמי הסיכון בעניינו של המשיב. לנוכח האמור ובהתחשב בגילו הצעיר של המשיב, העובדה שנעצר לראשונה בחייו ובהתחשב בהמלצת שירות המבחן, הוריתי ביום 20.4.2023 על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו, בפיקוח לסרוגין של ההורים (משיבים 2 ו-3) ושל ערבה נוספת (שכנה של ההורים). במקביל נקבעו ערבויות כספיות כדלקמן:

- הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 25,000 ₪;
- התחייבות בסך 75,000 ש"ח;
- ערבות צד ג', שתחתם על ידי כל מפקח, בסך 75,000 ₪.

המשיב שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני עד ליום 2.11.2023. באותו יום, לאחר שהמשיב הורשע במיחוס לו

עמוד 1

במסגרת התיק העיקרי, התקיים דיון בבקשתו לביטול הפיקוח האלקטרוני באופן שאף יאפשר לו לצאת לעבודה. בסוף הדיון הושגה הסכמה בין הצדדים, לה ניתן תוקף של החלטה, כמפורט להלן:

"לאחר ששמענו את הערת ביהמ"ש והצעותיו, הגענו להסכמה לפיה האיזוק האלקטרוני יבוטל היום והמשיב ישהה בשלב ראשון במעצר בית מלא בהתאם לכל התנאים שנקבעו בזמנו, ההגנה תבקש לבחון את התנהלותו של המשיב במשך 30 יום ולאחר מכן להקל בתנאיו. עמדת המבקשת בשלב זה היא שיש צורך בתסקיר".

ביום 25.1.2024 הופנה המשיב לבקשתו (ובהסכמה) לשירות המבחן לצורך בחינת אפשרות יציאתו לעבודה, אולם תסקיר שהתקבל ביום 3.3.2024 לא המליץ על שינוי בתנאי השחרור. בטרם נדונה בקשת המשיב לצאת לעבודה, הוגשה ביום 25.3.2024 הבקשה מושא החלטה זו.

במעמד הדיון הוברר שהחל מיום 19.3.2024 נתון המשיב במעצר מקביל לצרכי חקירה בגין תיק חקירה אחר שנפתח נגדו, ושהוגש נגדו כתב אישום חדש בגין עבירת איזום שביצע כלפי שוטרת (להלן: כתב האישום החדש).

תמצית טיעוני הצדדים בבקשה

2. לטענת ב"כ המבקשת, המשיב הפר את תנאי השחרור ב-3 הזדמנויות, בימים 11.3.2024, 18.3.2024 ו-19.3.2024. כתמיכה לטענותיה הפנתה ב"כ המבקשת לדוחות פעולה שנערכו בידי שוטרים שערכו ביקורות בכתובת חלופת המעצר וכן לכתב האישום החדש, המלמד אף הוא על העדר יכולת לתת אמון במשיב. כן הפנתה לגרסת המשיב בחקירתו, לגרסאות הוריו ואחותו ולראיות נוספות שיפורטו בהמשך. נטען שהמשיב הפר ברגל גסה את האמון שניתן בו, באופן המחייב הן את מעצרו המחודש והן את חילוט ההפקדה הכספית וההתחייבות שניתנה.

לעניין חילוט ערבויות הורי המשיב, הודגש שהשניים הוזהרו בדבר חובתם להודיע מיידית למשטרה על כל הפרת תנאים מצד המשיב ואף הובהר להם שניתן יהיה לחלט את ערבותם ככל שלא יעמדו במוטל עליהם. חרף האמור, לא דיווחו ההורים על ההפרות, ומדבריהם בחקירותיהם עולה שלא רק שלא הפנימו את חובותיהם כמפקחים, אלא שאף גוננו על בנם. משכך, נטען שיש להורות על חילוט ערבויות ההורים, נוסף על ערבויות המשיב.

לעניין הערבה הנוספת (השכנה תמר), ציינה ב"כ המבקשת כי זו לא נחקרה בעקבות ההפרות, והבהירה שבתקופה בה בוצעו ההפרות, "ההורים היו אמורים להיות איתו בבית ולא הגב' תמר". מכאן, שלא התבקש חילוט הערבות עליה חתמה.

3. מנגד, עתר ב"כ המשיב להחזיר את המשיב לתנאי מעצר בית מלא ולהימנע מחילוט ערבויות הוריו. לטענתו, במקרים דומים קבעו בתי המשפט שאין להורות על מעצרו של נאשמים שהפרו את תנאי השחרור, והסתפקו בהחמרת התנאים המגבילים ובחילוט ערבויות בלבד. בענייננו, נטען שנכון לעשות כן ביתר שאת בהתחשב בכך שהמשיב הורשע ביום 2.11.2023 בכתב אישום שתוקן באופן משמעותי לקולא, ולאחר שהתקבל בעניינו תסקיר חיובי לעונש. ב"כ המשיב ביקש מבית המשפט לבחון את כתב האישום המתוקן וליתן דעתו להסכמת המבקשת לכך שהסמים שהמשיב הודה בהחזקתם, לא היו של המשיב והם הוחזקו בדירה טרם הגעתו לדירה. בנסיבות אלו, נטען שמלכתחילה לא היה מקום להטיל על המשיב תנאים מגבילים, ובוודאי שאין בסיס להורות על מעצרו המחודש כיום.

אשר לכתב האישום החדש, טען הסנגור שהוא מוגבל ביכולתו להתייחס לתשתית הראייתית באותו מקרה הואיל

וחומר החקירה טרם הועבר לידיו.

לעניין ההפרות לגופן, המשיב חלק על כך שהפר את תנאי השחרור שכן במועד ההפרה הנתענת הראשונה, מיום 11.3.2024 המשיב ישן לדבריו באחד מחדרי הבית בו השוטרים לא ערכו חיפוש. לגבי ההפרה מיום 18.3.2024 טען המשיב שהוזמן לשירות המבחן ולגבי ההפרה מיום 19.3.2024 הפנה את צוות החקירה למצלמות האבטחה של "טרם", על מנת להוכיח את טענתו שיצא מהבית לקבלת טיפול רפואי ב"טרם", כפי שטען.

הסנגור הוסיף כי לו הייתה קיימת תשתית ראייתית מוצקה נגד המשיב בעניין ההפרות, אזי היה מוגש בגינן כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרת הוראה חוקית, והעובדה שהדבר לא נעשה אומרת לשיטתו דרשני, זאת על אף שב"כ המבקשת הבהירה כי טרם נתקבלה החלטה אם יוגש כתב אישום, אם לאו.

ביחס לבקשה לחילוט ערבויות ההורים, טען ב"כ המשיב שבהינתן ש"אין תשתית ראייתית אמיתית שהם לא דווחו עליו ולא היה בכוחם לעדכן את משטרת ישראל בהפרה כזו או אחרת", הרי שאין להורות על חילוט ערבויות ההורים. כן גרס הסנגור שעל המשטרה היה לחקור גם את המפקחת השכנה בטרם קבלת החלטה ביחס לערבויות ההורים.

דיון והכרעה

4. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שהוגש מטעם המבקשת, נחה דעתי כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, כפי שיוסבר להלן.

מהראיות שהוצגו עולה שהמשיב הפר לכאורה את תנאי השחרור שלוש פעמים.

הפרה ראשונה מיום 11.3.2024

5. מדוח פעולה הנושא תאריך 11.3.2024 (נספח ט"ו לבקשה) עולה כי בין השעות 17:00-17:05 בוצעה על ידי השוטר איתי מלכה ביקורת מעצר בית בכתובת בה אמור היה לשהות המשיב. בדוח צוין שאת הדלת פתחה לשוטר אחותו של המשיב, הגב' מיטל אליהו, שאף אמרה לשוטר שהמשיב "יצא לפני כמה שעות עם אבא שלה". עוד צוין בדוח שלאחר סריקה שבוצעה בבית, המשיב לא אותר. בדוח משלים מיום 20.3.2024 (נספח ט"ז לבקשה) חידד השוטר מלכה שאת הסריקה ערך ביחד עם האחיות מיטל בכל חדרי ורחבי הבית, הכולל מפלס אחד, אולם המשיב לא אותר.

בחקירתו הראשונה מסר המשיב שבזמן ביצוע הביקורת ישן באחד מחדרי הבית, ואילו אחותו, שחזרה מהעבודה זמן קצר לפני הביקורת, לא הייתה מודעת לכך (חקירה מיום 19.3.2023 עמ' 9 ש' 195). בחקירה נוספת מיום 24.3.2024 שב המשיב על גרסה זו וטען שישן בחדר של אמו, בו לא נערך חיפוש, והוסיף שמצלמת הגוף של השוטר תוכל "להוכיח" את גרסתו.

הורי המשיב והאחות מיטל (שאיננה מפקחת) "יישרו קו" בחקירתם עם גרסת המשיב ומסרו שבעת ביצוע הביקורת מיטל לא הייתה ערה לכך שהמשיב ישן בבית. כך, לדברי האב: "אם זה שמיטל הייתה בבית אז אני אומר לך זה היה שטל היה ישן בבית. זה לא שהם עשו חיפוש ולא מצאו... הדלת של החדר בו טל היה ישן הייתה נעולה ולא פתחו אותה אולי העיפו מבט בבית ולא יותר מזה" (חקירת האב מיום 20.3.2024, שעה 10:07 - עמ' 4 ש' 17 ואילך). יש לציין שבחקירה נוספת מאותו יום (שעה 09:19) ציין האב שבמענה לשאלת החוקר היכן היה המשיב, השיבה מיטל אחותו כי "היא לא יודעת כי גם היא הייתה ישנה... שהיא קמה משינה שאלו אותה איפה הוא היא חשבה שהוא בסלון

ושהוא לא היה בסלון היא אמרה להם שהיא לא יודעת, והם גם לא עשו חיפוש ולא כלום" (שם, עמ' 5 ש' 56- עמ' 6 ש' 59). כן ראו דברים דומים שמסרה האם (חקירה מיום 20.3.2024 - עמ' 4 ש' 19).

ברי שגרסת בני המשפחה אינה מתיישבת עם האמור בדוחות השוטר מהם עולה שהשוטר ביצע סריקה מקיפה בכל חדרי הבית, כאשר הוא לא ציין ש"דילג" על אחד החדרים או שחדר כלשהו היה נעול. אף לא נטען, וממילא לא הוצגה ראיה כלשהי, המעידה על כך שהשוטר ביקש להפליל את המשיב על לא עוול בכפו. יש להביע תמיהה אף על גרסת בני המשפחה. בדוח הראשון ציין השוטר שהאחות טענה שהמשיב יצא שעות קודם לכן עם אביו, גרסה שאינה מתיישבת עם "הסיפור" שמסרה, שהרי ככל שבאמת לא ידעה היכן המשיב, יכולה הייתה לומר כן אולם היא בחרה למסור, כאמור, גרסה מפורטת ושונוה. אף גרסת האב מעוררת שאלות, שכן בתור אדם שלא נכח בבית, לא ברור כיצד יכול היה לתאר באופן נחרץ את טיב החיפוש שנערך על ידי השוטר ש"אולי הציץ לחדר" או שלא פתח את כל הדלתות. מעבר לאמור, גם אם הייתה מתקבלת כנכונה גרסת האב, שלפיה המשיב ישן בחדרו, הרי שמשמעות הדבר היא שאיש מהמפקחים לא שהה עמו בבית, כמתחייב.

משכך, אני קובע שהוכח לכאורה שהמשיב הפר את תנאי מעצר הבית במועד זה ושהמפקחים לא מילאו את תפקידם במשימת הפיקוח עליו.

הפרה שניה מיום 18.3.2024

6. מדוח פעולה מיום 18.3.2024 (נספח י"ז לבקשה), עולה שבאותו יום בשעה 17:20 לערך, בוצעה ביקורת מעצר בית נוספת על ידי השוטר איתי רחימוף. הפעם את דלת הבית פתח אביו של המשיב, וכאשר שנשאל היכן נמצא בנו, השיב שהוא יצא לעורך הדין שלו. כן צוין שבוצעה סריקה בבית, במהלכה המשיב לא אותר. השוטר ציין שהסביר לאב ש"זה נקרא הפרת מעצר בית" וכי על המשיב לקבל אישור מהמשטרה בטרם צאתו מהבית.

גרסת המשיב אינה מתיישבת במלואה עם גרסת האב, שכן בחקירתו מיום 19.3.2024 מסר שיצא במועד זה לקצינת המבחן "בסביבות 13:30" וחזר לביתו ב"19:00 או 18:30 אחרי שהייתי במשרד של עירוני (ב"כ המשיב - ע' מ') (עמ' 9, ש' 195-191).

אמו של המשיב, בחקירתה מיום 20.3.2024, מסרה שבמועד המדובר הייתה עם בנה אצל קצינת המבחן, אולם לא נכנסה עמו לבניין כיוון שהמשיב אמר לה שאסור לה להיכנס איתו, וכי עליו להיכנס לבד. לשאלת החוקר לאן עוד הלכה עם המשיב לאחר הביקור אצל קצינת המבחן, השיבה האם שהיא ליוותה את המשיב הביתה ויצאה לעבודה (עמ' 4, ש' 20- עמ' 5, ש' 27).

כאשר עומת המשיב עם דברי אמו, לפיהם לא הייתה איתו אצל עורך הדין, בחר לשמור על זכות השתיקה (חקירה מיום 24.3.2024, עמ' 8, ש' 130-129). משנשאל כמה זמן היה אצל קצינת המבחן, השיב המשיב "בין שעה לשעתיים", אולם משהוטח בו שלא היה בבית מספר שעות לאחר סיום המפגש אצל קצינת המבחן, בחר שוב לשמור על זכות השתיקה. בהמשך, שב על גרסתו לפיה היה אצל עורך דינו ולגבי אמו הוסיף "אולי היא חתכה והלכתי לבד". כאשר ציין החוקר בפניו שאסור לו ללכת לבד שכן מדובר בהפרת תנאים, שב המשיב ובחר שלא להשיב (שם, עמ' 8, ש' 148-133).

המשיב לא הצליח אפוא לספק הסבר להיעדרותו מן הבית במועד זה, סתר את עצמו ואת דברי אמו, וכשהבין

שאינו יכול להתמודד עם שאלות החוקר בעניין זה, בחר לשתוק בחקירתו, באופן המחזק את ראיות המבקשת בדבר ההפרה הנטענת.

אף גרסת האב בחקירתו מעוררת קושי, שכן משנתבקש להסביר את הסתירה בגרסה שמסר לשוטר במהלך הביקור בבית, לפיה המשיב נמצא אצל עורך דינו, ענה: "אני התבלבלתי, זה היה שטל הלך עם אמא שלו לקצינת המבחן" (חקירה מיום 20.3.2024 שעה 15:04 - עמ' 5 ש' 46-47).

אלא שמבדיקה שבוצעה מול קצינת המבחן של המשיב, עולה שהמשיב נפגש במועד הרלוונטי עם סטודנטית משירות המבחן בין השעות 12:00-12:25, קרי מפגש שארך כ-25 דקות בלבד (ראו מזכר המתעד שיחה עם קצינת המבחן מיום 24.3.2024). מהאמור עולה שהמשיב שהה מחוץ לכתובת מעצר הבית וללא פיקוח, תוך הפרת תנאי השחרור, החל מתום הפגישה בשירות המבחן בשעה 12:25 ועד, לשעה בה הגיע השוטר לביתו, בסמוך לשעה 17:20, כאשר הגרסאות השונות שמסרו המשיב והוריו מרמזות על אי נוכחותו של המשיב בבית משך מספר שעות, בין אם באופן רציף ובין אם לסירוגין, ועל כך שלא היה נתון בפיקוח רציף בכל אותו זמן.

משכך, אני קובע שגם במקרה זה הוכח לכאורה שהמשיב הפר את תנאי מעצר הבית ושהמפקחים לא מילאו את תפקידם במשימת הפיקוח עליו.

הפרה מיום 19.3.2024

7. מדוח פעולה מאותו יום (נספח י"ח לבקשה) עולה שבין השעות 11:15-11:40 ביצע השוטר עדי יונה ביקורת בכתובת מעצר הבית של המשיב. בהגיעו לבית, הבחין השוטר שהדלת פתוחה וגבר שהזדהה בשם גל אליהו, אחיו של המשיב, עמד בפתח הבית. לשאלת השוטר "מי בבית", השיב גל "רק אני". השוטר ציין שערך סריקה בבית, אולם המשיב לא היה בבית. בדוח נוסף שערך השוטר יונה יום למחרת (נספח י"ט לבקשה), ציין שהסריקה שערך כללה את כלל חדרי הבית, שהיו פתוחים, לרבות המרפסת.

לטענת המשיב בחקירתו, פינה את עצמו ל"טרם" בשל קוצר נשימה, והוסיף "אמרו לי שרפואה דחופה נפתחת ב-19:00 אז חזרתי לבית זה היה היום". כשנשאל כיצד הגיע לטרם, השיב שהגיע עם אמו, והסביר שאין לו מסמך המעיד על הביקור כיוון שבקבלה אמרו לו לחזור בשעה 19:00. לשאלת החוקר אם אמו צריכה להודיע למישהו אם הוא יוצא מהבית, השיב: "אם זה רפואה דחופה אז לא אין לי דרך איך לעדכן" (חקירה מיום 19.3.2024, עמ' 9, ש' 195 - עמ' 10 ש' 219).

בחקירה מיום 24.3.2024 חזר המשיב תחילה על הגרסה לפיה הלך ל"טרם" ברגל בליווי אמו (שם, עמ' 6 ש' 75-82), אולם בהמשך משהוטח בו שמחומר החקירה עולה שאמו לא הייתה איתו, שמר על זכות השתיקה, תוך שהוסיף: "אני גם לא חייב לפנות את עצמי עם אימא שלי, זה בית חולים". בהמשך לכך, בתשובה לשאלה למי הוא צריך להודיע כשהוא צריך לצאת מהבית, השיב המשיב: "אז היה לי את הטלפון של שב"ס. היום אין לי את הטלפון. אם יש לי דברים אני יוצא. זה רשום להם" (שם, עמ' 7 ש' 115-116). ענינו הרואות, שהמשיב מאשר בפה מלא שאין זו הפעם הראשונה בה הוא מפר לכאורה את תנאי מעצר הבית, שכן כל אימת ש"יש לו דברים", הוא "יוצא", מבלי לקבל על כך אישור מראש.

בהמשך החקירה שינה המשיב את גרסתו ביחס לעובדה שאמו ליוותה אותו ל"טרם" והודה שהלך לבד. לשאלת

החוקר מדוע שיקר, השיב המשיב: "מהלחץ שיש לי ילד בדרך וזה" (עמ' 10 ש' 189-192). החוקר הטיח במשיב כי מצילומי מצלמות האבטחה שבמקום, המשיב לא נראה במתחם "טרם" במועד הרלוונטי והמשיב השיב ש"אין דבר כזה. קומה 2 תסתכל".

זה המקום לציין שלבית המשפט הוגש דיסק מצלמות האבטחה של "טרם", לו צורף דוח פעולה מיום 28.3.2024. מהדוח עולה שהחוקר יאיר אלון פנה ביום 21.3.2024 לבניין MBC במבשרת, למתחם של ביקור רופא ומ.א.ר, קומה שנייה וכי בדלפק הקבלה נמסר לו שבכניסה למתחם יש מצלמה המתעדת את הבאים והולכים. החוקר ביקש מקב"ט המקום את סרטוני האבטחה של המצלמה, וידא כי זמן המצלמה זהה לזמן אמת, ובהמשך קיבל לידי לבקשתו ארבעה סרטונים. מצפיה בסרטונים, המשיב לא נצפה מגיע למתחם.

לדברי המשיב, בסרטונים קיימות "קפיצות" ואין "רצף אחיד של זמנים". הובהר לחוקר שלא קיימים סרטונים נוספים.

עוד יצוין שגם אביו של המשיב מאשר בחקירתו שהמשיב יצא ל"טרם" "לבד בלי לעדכן אותנו ואנחנו לא ידענו על זה לפני", ללמדנו שהמפקחים כלל לא היו בבית במועד בו יצא המשיב, לטענתו, ל"טרם", ומכאן שלא מילאו את תפקידם עוד בטרם יצא מהבית. זאת ועוד, כשנשאל האב בהמשך החקירה אם הוא ואמו של המשיב אחראים להבנתו על הפרת תנאים מצד המשיב ככל שהם לא נמצאים בבית, השיב האב: "נדיר שאנחנו שנינו לא נמצאים בבית" (שם, עמ' 5 ש' 43, 57-58), משמע שהדבר קורה, גם אם לעתים נדירות.

למותר לציין שעד היום לא הסביר המשיב מה הייתה הבעיה הרפואית הדחופה ממנה סבל, וממילא לא הציג מסמך רפואי כלשהו התומך בכך.

לנוכח האמור אני קובע שגם במקרה זה הוכח לכאורה שהמשיב הפר את תנאי מעצר הבית ושהמפקחים לא מילאו את תפקידם במשימת הפיקוח עליו.

8. הנה כי כן, הוצגו ראיות מספיקות לשלב זה של ההליך, המצביעות על כך שהמשיב הפר את מעצר הבית בשלושה מועדים נפרדים. ודוק, בין אם תחליט התביעה בסופו של יום להגיש נגד המשיב כתב אישום, בין אם לאו, זכות הנמצאת בליבת שיקול הדעת של התביעה, התשתית הראייתית הלכאורית בעינה עומדת.

על תוצאות הפרת תנאי השחרור מצד משוחרר בערובה, עמד בית המשפט העליון:

"ככלל, מקום שנאשם ששוחרר הפר את האמון שרחש לו בית המשפט, יתקשה בית המשפט ליתן בו פעם נוספת את מידת האמון שעמדה ביסוד שחרורו לחלופה (בש"פ 7073/15 הייב נ' מדינת ישראל (27.10.2015), כאשר סטייה מכלל זה תתאפשר במקרים חריגים" [בש"פ 10001/17 מדינת ישראל נ' דאהר, פסקה 11 (16.1.2018)].

ואם לא די בכל הרי שהפרת תנאי שחרור מהווה עילת מעצר עצמאית [ראו: בש"פ 9823/16 איזמיילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (1.1.2017)].

9. וחזרה לענייננו. המשיב הפר לכאורה את תנאי השחרור ב- 3 הזדמנויות, כאשר שהה מחוץ לכתובת מעצר הבית, ללא היתר וללא פיקוח, כשלפחות ביחס להפרה מיום 18.3.2024 יתכן שדובר בהפרה בת מספר שעות. יתרה

עמוד 6

מכך, המשיב הודה והורשע בעבירות חמורות של החזקת סמים הנחשבים "קשים", שלא לצריכה עצמית, בכמויות נכבדות, כך שחזקת החפות אינה עומדת לו עוד והדבר משליך באופן ישיר על חומרת ההפרות. לעניין זה אציין כי לא מצאתי שתיקון כתב האישום באופן שצוין בו כי הסמים הוחזקו בדירה עובר להגעת המשיב מסייע לו, בהינתן שהודה בהחזקתם, ובפרט נוכח העובדה שהשליך את הסמים מהדירה בעת שהגיעה משטרה למקום ואף הנחה את השתיים האחרות ששהו בדירה לאסוף את הסמים ככל שיקרה לו משהו ולהעמיד פני ישנות בפני השוטרים. מכאן שקמה נגד המשיב עילת מעצר של מסוכנות.

בהתחשב בצבר ההפרות, בהכחשות המשיב את מעשיו, בסתירות הפנימיות שבגרסתו כמו גם בסתירות שבין גרסתו לגרסאות הוריו, וכן לנוכח דבריו מהם ניתן ללמוד כי אינו מכבד את תנאי השחרור ככלל, הרי שלא ניתן ליתן בו אמון מינימלי, ובוודאי שלא ניתן לטעון כי הוא ראוי ל"הזדמנות נוספת". הטעם לכך הוא שההתנהלות המתוארת אינה מאפשרת להסתפק בהחמרת התנאים המגבילים, למשל בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהינתן ש"האמון שנותן בית המשפט בנאשם שיקיים את התחייבויותיו הוא הנדבך הבסיסי בהחלטה לעצרו בפיקוח אלקטרוני. אין בפיקוח האלקטרוני, שהוא בגדר אמצעי טכני, כדי לייתר תנאי בסיסי זה" [בש"פ 692/19 רז נ' מדינת ישראל, פסקה 16, 16.2.2019]. המשיב הוכיח במעשיו כי הוא אינו ראוי לאמון זה.

10. זאת ועוד, הורי המשיב כלל לא דיווחו על הפרות המשיב כנדרש מהם וכפי שהתחייבו לעשות במעמד הדיון מיום 4.4.2023 (ראו עמ' 15 לפרוטוקול מיום 20.4.2024 המפנה לאזהרת המפקחים בדיון מיום 4.4.2024). מחקירות ההורים עולה שהם לא הפנימו את כללי מעצר הבית וחובותיהם כמפקחים. כך למשל, אביו של המשיב הסביר שלמשיב: "מותר לו לצאת אבל לפי הצורך - לצאת לרופא, לקצינת המבחן או לעורך הדין" והוסיף "האמת רק שילשום שבאו אז אמרו לי שהוא צריך להגיע (צ"ל להודיע- ע' מ')", זה כמו חלון, יכול להיות שהוא הודיע" (חקירה מיום 20.3.2024 שעה 10:31 - עמ' 4 ש' 8-11).

גם מחקירת האם עולים קשיים דומים, כאשר לדבריה המשיב צריך להודיע על יציאתו ממעצר הבית לעורך דינו, ובמענה לשאלת החוקר אם מותר למשיב לצאת לבד לבית חולים השיבה: "הרבה פעמים הוא היה הולך עם אחותו", זאת הגם שהאחות לא אושרה כמפקחת, וכאשר לא הוגשה מטעם המשיב בקשה לצאת לבתי חולים, לא כל שכן "הרבה פעמים" (ראו חקירת האם מיום 20.3.2024 - עמ' 4 ש' 9, עמ' 6 ש' 62-63).

יתר על כן, וכפי שצוין לעיל, בחלק מהמקרים ההורים כלל לא היו בבית, על אף שטענו שהמשיב נכח בבית, באופן המהווה אף הוא הפרה של תנאי השחרור.

תגובות ההורים, התשובות שמסרו וניסיונם ליישר קו עם המשיב, מצביעים על ניסיונות חוזרים ונשנים לגונן עליו ולהסתיר את מעשיו. בנסיבות המתוארות, מובן שההורים אינם יכולים לשמש עוד כמפקחים אפקטיביים המפחיתים מהסיכון הנשקף מהמשיב, עובדה התומכת אף היא בהשבת המשיב למעצר מאחורי סורג ובריח.

11. לשיקולים אלו מתווסף שיקול נוסף בדמות כתב האישום החדש שהוגש נגד המשיב בבית משפט השלום בירושלים (ת"פ 66714-03-24), בו הואשם בכך שבתאריך 16.1.2024 שלח המשיב לחשבון האינסטגרם של שוטרת הודעה הכוללת איומים וקללות בוטות באופן מיוחד, בעקבות פעילות משטרת ישראל בתחום הסמים. בהמשך שלח המשיב לשוטרת הודעה עם פרטיה האישיים, הכוללים את כתובת מגוריה, תאריך לידה, שמות ותעודות זהות של הוריה, תוך שכתב לה: "שמר עליהם משפחה זה חשוב, את לא יודעת על מי נפלת, שום כוח של מדינה לא יעזור לך, תאתרי את האינסטגרם הזה תגידי לחברים שלך שיאתרו תראי איפה הוא נמצא תאכלי חלב, זין אני שם עליכם, אח אח יבת

זונה את לא יודעת על מי נפלת ימפגרת" (השגיאות במקור - ע' מ'). בגין מעשיו אלו הואשם המשיב בעבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות. ההתנהלות המתוארת בכתב האישום מחזקת אף היא את המסקנה שהמשיב אינו ירא מהחוק ומאוכפי החוק, ומלמדת שהוא אינו בוחל לבצע לכאורה עבירות מתוך ביתו, בשעה שהוא נתון בתנאים מגבילים בתיק הנוכחי, זאת גם אם העבירות בתיק החדש לא היו כרוכות בהפרת תנאי שחרור לצורך ביצוען. למעלה מן הצורך - הפניה הבוטה לשוטרת מתוך הבית מחזקת אף היא את המסקנה שאין די במקרה זה במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

נימוקים אלו, כל אחד בנפרד, לא כל שכן בהצטברותם, מובילים למסקנה כי דינו של המשיב להיעצר עד תום ההליכים.

חילוט הערבויות

12. ככל שהדבר נוגע למשיב עצמו - בהינתן שנמצא שהמשיב הפר באופן בוטה את תנאי השחרור בשלוש הזדמנויות שונות, מצאתי להורות על חילוט כספי ההפקדה שהפקיד, בסך 25,000 ₪. לצד זאת, בהינתן שמצאתי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ולפנים משורת הדין, לא מצאתי להורות על חילוט ההתחייבות עליה חתם.

13. אשר לבקשה לחילוט ערבויות ההורים - בבש"פ 2350/21 כמאלה ואח' נגד מדינת ישראל, פסקה 8 (25.4.2021) (להלן: עניין כמאלה) עמד בית המשפט העליון על מטרות חילוט ערבויותיהם של מפקחים וחשיבותו של כלי זה:

"חילוט ערבויותיהם של מפקחים וצדדים שלישיים משרת תכלית הרתעתית משולשת: הרתעת הערב הקונקרטי לבל יזנח את מחוייבותיו; הרתעת הרבים, מפני שחילוטה של ערבות במקרה של הפרה תורם להעברת המסר שעניינו חשיבותן של ההתחייבויות שנוטלים על עצמם מי שמסכימים לפקח על נאשמים ונידונים; הרתעת הנאשם-המפוקח מפני פגיעה בדורשי טובתו שנאותו לערוב לו, ככל שיפר את תנאי השחרור בערובה (ראו: בש"פ 8163/12 אלון נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (19.11.2012)). הרתעה זו חיונית, שכן בלעדיה תוגבל יכולתם של בתי המשפט לעשות שימוש בכלי של שחרור לחלופת מעצר, ובכך להבטיח פגיעה מינימלית בזכותו של העצור לחירות".

כן נפסק בעניין כמאלה שהגם שהסמכות להורות על חילוט ערבויות המפקחים מכוח סעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) היא סמכות שבשיקול דעת, הרי ש"אדם המקבל על עצמו לערוב לשחרורו של נאשם לחלופת מעצר צריך לצפות, אפוא, כי אם נאשם המצוי תחת פיקוחו יפר את תנאי השחרור ימצא הוא, הערב, נפגע בכיסו בגובה סכום הערבות שעליה התחייב (בש"פ 8768/07 אלוג' נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.5.2008))."

14. בהתאם לסעיף 51(ג) לחוק המעצרים, ניתנה להורי המשיב ההזדמנות להגיב לטענות המופנות נגדם במעמד הדיון שהתקיים היום. שני ההורים ביקשו להתחשב בגרסה שמסרו במהלך חקירתם וביקשו שב"כ המשיב יטען בשמם. לטענת ב"כ המשיב טרם הוחלט מה יעלה בגורל תיק החקירה שנפתח נגד המפקחים, ועל כן יש להמתין עם החלטת החילוט, בפרט כאשר יתכן שבמידה ויוגש כתב אישום הם יענשו במסגרתו. כן חזר על דבריו כי מדובר בהפרות מינוריות. ככל שיוחלט על חילוט, ביקש שהדבר יעשה באופן מידתי.

15. שאלת מידת אחריותם של המפקחים להפרת תנאי שחרור, וקביעת שיעורו של הסכום שיחולט מתוך ערביותיהם, נתונות כאמור לשיקול דעת בית המשפט. בגדר שיקולים אלו יש לבחון את מהות האישומים נגד הנאשם, ואת חומרת ההפרה שביצע [בש"פ 7924/11 לז"א נ' מדינת ישראל (27.6.2012)]; בש"פ 6978/09 מטו"ד נ' מדינת ישראל (2.3.2010)].

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הנדרשים - מחד גיסא העובדה שההורים עצמם הפרו את האמון שניתן בהם, וזאת בשלושה אירועים שונים, ומנגד, העובדה שכל אחד מההורים חתום על ערבות צד ג' בסכום גבוה במיוחד של 75,000 ₪, ובהינתן שההורים לא ימשיכו לשמש כמפקחים עקב מעצרו של בנם, מצאתי להורות על חילוט חלקי של הערביות עליהן חתמו. לא מצאתי ממש בטענה שיש להמתין להחלטה בתיק הפלילי שנפתח במקביל נגד ההורים, זאת לנוכח התכליות השונות של ההליכים ורף הראיות השונה הנדרש לצורך קבלת החלטה בכל אחד מהם.

סוף דבר

16. המשיב יעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נוסף על כך אני מורה כדלקמן:

א. חילוט ההפקדה בסך 25,000 ₪ שהפקיד המשיב בתיק זה (למען הסר ספק ההתחייבות לא תחולט).

ב. חילוט בסך של 20,000 ₪ מתוך כל אחת מהערביות עליהן חתמו אביו ואמו של המשיב.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ד, 18 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.